Pregaria.cat

Entrada

La pau dels arbres

Per MartaF el dj., 03/03/2022 - 09:00

Sabies que, quan els hidrocarburs deixin de ser determinants, Rússia perdrà rellevància geopolítica? D'una banda, ho auguren els experts en la matèria però, de l'altra, el pla que ha presentat la Comissió Europea per etiquetar combustibles fòssils com a energia verda, personalment, em sembla tot un despropòsit. Així, l'energia nuclear, i el gas seran considerades energies netes que compartiran el mateix platet de la balança amb les energies renovables. Si la Unió Europea aspira a liderar la lluita contra el canvi climàtic, com es pot entendre aquesta decisió tan controvertida? Evidentment, obeeix a interessos econòmics perquè l'economia sempre passa a davant com un exèrcit de gegants invencibles i, en aquest cas, és nefasta. Si aquesta proposta s'acaba aprovant, serà gairebé una sentència de mort per al nostre planeta perquè s'agreujarà encara més la crisi climàtica, en comptes de frenar-la i de cercar-hi solucions.

Avui, el gas que prové de Rússia és una arma de control i de poder sobre el continent europeu. Molts països en són altament dependents, com ara Alemanya. La transició ecològica implica substituir progressivament els combustibles fòssils per les energies renovables, però és un negoci en el qual hi ha molts interessos en joc. Per aquest motiu, si Putin tanqués l'aixeta del gas a Europa, què passaria? L'amenaça existeix, és tan real com la invasió i la guerra amb Ucraïna, perquè Rússia es resisteix a perdre el lideratge econòmic. Rumiem-hi... Si la Unió Europea aposta per un altre tipus d'energia que no contamini, les economies dels països que posseeixen el monopoli dels combustibles fòssils es poden esfondrar perquè s'hauran de reconvertir. És un tema tan espinós i tan complex que l'únic que hi podem fer és lluitar perquè canviïn les lleis i, sobretot, perquè ni el gas ni el petroli ni el carbó ni l'energia nuclear siguin considerats energies netes. Aquesta és la gran victòria de la democràcia. Però el mateix poble que surt al carrer a denunciar els conflictes bèl·lics a Ucraïna, Líbia, Etiòpia, Síria, Palestina i en molts altres països del món –perquè el foc de la guerra crema pertot arreu– també hauria d'alçar la veu contra una economia que fa trontollar els fonaments de la gran Casa Comuna.

El canvi climàtic és la gran guerra invisible que afecta tothom i, en aquest cas, no s'hi val a desertar perquè l'objectiu sempre és el mateix: «Feliços els qui treballen per la pau, perquè seran anomenats fills de Déu» (Mt 5,9).

I és que, quan hi ha guerra, ni els arbres tenen pau...